

ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי
מצרימה ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי
מכרתם אתי הנה כי למזידה שלחתי אלהים לפניכם
כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש
שנים אשר אין חריש וקציר וישלחתי אלהים
לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם
לפליטה גדלה ועתה לא אתם שלוחתם אתי הנה
כי האלהים וישימני לאב לפרעה ולאדון לכל
ביתו ומשל בכל ארץ מצרים מהרו ועלו אל אבי
ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמוי אלהים
לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד וישבת
בארץ גשן והיית קרוב אלי ונני ונני בנך
וצאנך ובקרך וכל אשר לך וכלכלתי אתך שם
כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך
וכל אשר לך והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין
כי פי המדבר אליכם והגדתם לאבי את כל כבודי
במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם
את אבי הנה ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך
ובנימן בכה על צואריו וינשק לכל אחיו ויבך
עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו והקל ששמע בית
פרעה לאמר באו אחי יוסף וייטב בעיני פרעה
ובעיני עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל
אחיו זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה
סוען וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה
לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את זבל הארץ
ואתה צויתך זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים
עגלות לטפכם ולנשיכם וצא אתם את אביכם
ובאתם ועיניכם אל תזז על כליכם כי טוב כל
ארץ מצרים לכם הוא ויעשו כן בני ישראל ויתן
להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה
לדרך לכלם צתן לאיש זקפות שמכת ולבנימן
צתן שלש מאות כסף וחמש זקפת שמכת ולאבי
שכח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים
ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך
וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו
בדרך ויעלו ממצרים ובאו ארץ סוען אל יעקב
אביהם ויגדו לו לאמר עוד יוסף זי ונני הוא
משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין
להם וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר
אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת
אתו ותזי רוח יעקב אביהם ויאמר ישראל רב
עוד יוסף בני זי אלכה ואראנו בטרם אמות